

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2017. gada 18. jūlijā *

Kopienas dizainparaugs – Spēkā neesamības atzīšanas process – Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, kurā attēlots ornaments – Agrāks dizainparaugs – Spēkā neesamības pamats – Individuāla rakstura neesamība – Attiecīgais ražojums – Autora brīvības pakāpe – Atšķirīga kopējā iespaida neesamība – Regulas (EK) Nr. 6/2002 6. pants un 25. panta 1. punkta b) apakšpunkts

Lieta T-57/16

Chanel SAS, Neiji pie Sēnas [*Neuilly-sur-Seine*] (Francija), ko pārstāv *C. Sueiras Villalobos, avocate*,
prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (EUIPO), ko pārstāv *E. Zaera Cuadrado*, pārstāve,
atbildētājs,

pārējās procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībnieces:

Li Jing Zhou, ar dzīvesvietu Fuenlabradā [*Fuenlabrada*] (Spānija),

un

Golden Rose 999 Srl, Roma (Itālija),

par prasību, kas celta par *EUIPO* Apelācijas trešās padomes 2015. gada 18. novembra lēmumu lietā R 2346/2014-3 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Chanel*, no vienas puses, un *Li Jing Zhou* un *Golden Rose 999*, no otras puses.

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs H. Kanninens [*H. Kanninen*], tiesneši L. Kalvo Sotelo Ibañez Martins [*L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín*] un I. Reine (referente),

sekretārs H. Palasio Gonsales [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 8. februārī,

ņemot vērā *EUIPO* atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 27. aprīlī,

pēc 2017. gada 7. marta tiesas sēdes

* Tiesvedības valoda – spāņu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 2010. gada 30. martā *Li Jing Zhou* Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojā (*EUIPO*) iesniedza Kopienas dizainparauga reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz Padomes 2001. gada 12. decembra Regulu (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem (OV 2002, L 3, 1. lpp.).
- 2 Reģistrācijai pieteiktais dizainparaugs ir attēlots šādi:

- 3 Iepriekš 2. punktā attēlotais dizainparaugs, kas reģistrēts ar numuru 1689027-0001 un ko ir paredzēts izmantot “ornamentācijai”, kas ietilpst 32. klasē atbilstoši grozītajam 1968. gada 8. oktobra Lokarno Nolīgumam par dizainparaugu starptautiskās klasifikācijas izveidošanu, ir publicēts 2010. gada 5. maija *Bulletin des dessins et modèles communautaires* [Kopienas Dizainparaugu Biļetenā] Nr. 97/2010.
- 4 2014. gada 24. janvārī *EUIPO* tika informēts, ka *Golden Rose 999 Srl* ir kļuvusi par iepriekš 2. punktā attēlotā dizainparauga līdzīpašnieci.
- 5 2013. gada 4. decembrī prasītāja *Chanel SAS* saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 52. pantu iesniedza *EUIPO* Anulēšanas nodaļā pieteikumu par apstrīdētā dizainparauga atzīšanu par spēkā neesošu. Pieteikums bija pamatots ar Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunktā, aplūkojot to kopsakarā ar šīs pašas regulas 4.–9. pantu, paredzēto pamatu.
- 6 Rakstveida paziņojumā, kurā ir izklāstīts pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums, prasītāja norādīja, ka apstrīdētais dizainparaugs nevar tikt uzskatīts par jaunu Regulas Nr. 6/2002 5. panta izpratnē. Tās ieskatā, apstrīdētais dizainparaugs esot ļoti līdzīgs un gandrīz identisks pašas [*Chanel SAS*] monogrammai, kura kopš 1989. gada Francijā ir reģistrēta kā zīmols un ir attēlota šādi:

- 7 Turklāt tā norādīja apstrīdētā dizainparauga individuālā rakstura neesamību atbilstoši Regulas Nr. 6/2000 6. pantam.
- 8 Ar 2014. gada 15. jūlija lēmumu *EUIPO* Anulēšanas nodaļa noraidīja pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, jo ar agrāko dizainparaugu netiekot izslēgta nedz apstrīdētā dizainparauga novitāte, nedz arī tā individuālais raksturs.

- 9 Anulēšanas nodaļa būtībā uzskatīja, ka, runājot par apstrīdētā dizainparauga novitāti, atšķirības starp konfliktējošajiem dizainparaugiem neesot nebūtiskas. Attiecībā uz individuālo raksturu Anulēšanas nodaļa secināja, ka apstrīdētais dizainparaugs informētam lietotājam rada kopējo iespaidu, kas ir atšķirīgs no tā, kuru rada agrākais dizainparaugs.
- 10 2014. gada 10. septembrī prasītāja par Anulēšanas nodaļas lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību *EUIPO* Apelācijas padomē.
- 11 *EUIPO* Apelācijas trešā padome ar 2015. gada 18. novembra lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) noraidīja apelācijas sūdzību. Tā būtībā uzskatīja, ka apstrīdētais dizainparaugs nav acīmredzami identisks *Chanel* monogrammai, ka atšķirības starp abiem dizainparaugiem nevarot tikt pielīdzinātas nenozīmīgām detaļām un līdz ar to apstrīdētais dizainparaugs esot jauns.
- 12 Tāpat tā uzskatīja, ka ar agrāko dizainparaugu netiek izslēgts apstrīdētā dizainparauga individuālais raksturs. Apelācijas padome vispirms izvērtēja izskatāmajā lietā piemēroto “informētā lietotāja” jēdzienu. Tā secināja, ka ražojums, uz kura apstrīdētais dizainparaugs tiek izmantots, ir ornaments un ka šo ražojumu gan profesionāli, gan galalietotāji izmanto kā ornamentu uz citiem ražojumiem.
- 13 Apelācijas padome turpinājumā norādīja, ka apstrīdētā dizainparauga autoram bija plaša brīvība tā izveidē. Tomēr atšķirība, kas pastāv abu monogrammu centrālajās daļās, esot pamatīpašība, ko iegūmē informēts lietotājs, kā to pariezi ir definējusi Anulēšanas nodaļa. Līdz ar to kopējais iespaids, ko informētam lietotājam rada katrs no konfliktējošajiem dizainparaugiem, esot atšķirīgs.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 14 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - atzīt apstrīdēto dizainparaugu par spēkā neesošu;
 - piespriest *EUIPO*, kā arī ikvienai pusei vai personām, kas iestājušās lietā apstrīdētā lēmuma atbalstam, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 15 *EUIPO* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - prasību noraidīt;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par prasītājas otrā prasījuma pieņemamību

- 16 Ar savu otro prasījumu prasītāja lūdz Vispārējo tiesu atzīt apstrīdēto dizainparaugu par spēkā neesošu.
- 17 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 61. panta 3. punktu Vispārējā tiesa var vai nu atcelt, vai arī grozīt apstrīdēto lēmumu. Turklāt atbilstoši šīs pašas regulas 61. panta 6. punktam *EUIPO* ir jāveic pasākumi, lai izpildītu Vispārējās tiesas spriedumu. No šīs pēdējās normas izriet, ka Vispārējās tiesas kompetencē nav izdot rīkojumus *EUIPO*, kuram ir pienākums noteikt sekas, ievērojot Vispārējās tiesas sprieduma rezolutīvo daļu un motīvu daļu (spriedums, 2010. gada 12. maijs, *Beifa Group/ITSB – Schwan-Stabilo Schwanhäußer* (Rakstāmlietas), T-148/08, EU:T:2010:190, 40. punkts).

- 18 Līdz ar to prasītājas otrais prasījums ir noraidāms kā nepieņemams (pēc analogijas skat. spriedumu, 2009. gada 11. februāris, *Bayern Innovativ/ITSB – Life Sciences Partners Perstock* (“LifeScience”), T-413/07, nav publicēts, EU:T:2009:34, 17. punkts).

Par lietas būtību

- 19 Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza vienu pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu un ir iedalīts divās daļās, no kurām pirmā attiecas uz minētās regulas 6. panta pārkāpumu un otrā – šīs pašas regulas 5. panta pārkāpumu. Ir jāizvērtē šī vienīgā pamata pirmā daļa.
- 20 Vienīgā pamata pirmajā daļā prasītāja būtībā norāda, ka Apelācijas padomes veiktā analīze ir acīmredzami nepilnīga un ka tās secinājumos ir pieļautas vairākas kļūdas.
- 21 Prasītājas ieskatā, analizējot apstrīdētā dizainparauga individuālo raksturu, Apelācijas padome nav veikusi nevienu norādi saistībā ar ražojumu, uz kura ir paredzēts šo dizainparaugu izmantot. Neesot arī precizēts, kas izskatāmajā lietā ir informēts lietotājs. Prasītāja apgalvo, ka Apelācijas padomei esot bijuši jāņem vērā sniegtie pierādījumi, ar kuriem ir pierādīts, ka konfliktējošie dizainparaugi tiek izmantoti uz istām precēm, kā arī fakts, ka starp tiem esot vienīgi minimālas atšķirības. Prasītāja turklāt apgalvo, ka apstrīdētais dizainparaugs, salīdzinot ar tā attēlu reģistrācijas pieteikumā, var tikt izmantots, par 90 grādiem mainot tā orientāciju.
- 22 Tādējādi, neraugoties uz secinājumu, ka apstrīdētā dizainparauga autoram bija plaša brīvība tā izveidē, Apelācijas padome tomēr esot nolēmusi, ka konfliktējošie dizainparaugi nerada vienādu kopējo iespaidu, tādējādi pārkāpjot Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu.
- 23 *EUIPO* lūdz noraidīt [pamata] pirmo daļu. Šajā ziņā vispirms tas norāda, ka prasītāja neapstrīd nedz informēta lietotāja definīciju, nedz dizainparauga autora brīvības pakāpi, un definē ražojumu, uz kura ir paredzēts izmantot apstrīdēto dizainparaugu, kā ornamentu.
- 24 Turpmāk *EUIPO* prasījumi ir vērsti uz dažu pierādījumu, kas pirmo reizi iesniegti Vispārējā tiesā, nepieņemamību, kā arī tā argumenta nepieņemamību, saskaņā ar kuru Apelācijas padomei konfliktējošie dizainparaugi būtu bijuši jāņem vērā tādi, kā tie ir attēloti uz tirgotajiem ražojumiem. Katrā ziņā šāda ņemšana vērā neesot iespējama, jo konfliktējošo dizainparaugu izmantošanas nosacījumi pilnībā esot atkarīgi no lietas dalībnieku gribas.
- 25 Visbeidzot, *EUIPO* ieskatā, Apelācijas padome ir ņēmusi vērā apstrīdētā dizainparauga autora plašo brīvību. Neraugoties uz šo konstatējumu, tā esot uzsvērusi atšķirības starp konfliktējošo dizainparaugu centrālajām daļām, turklāt prasītāja šīs atšķirības neesot apstrīdējusi. Līdz ar to Apelācijas padome pamatoti esot secinājusi, ka ar apstrīdētajiem dizainparaugiem informētam lietotājam netiek radīts vienāds kopējais iespaids.
- 26 Regulas Nr. 6/2002 6. pantā ir noteikts:
- “1. Uzskata, ka dizainparaugam ir individuāla būtība [individuāls raksturs], ja vispārējais [kopējais] iespaids, ko tas rada informētam lietotājam, atšķiras no vispārējā [kopējā] iespaids, ko šādam lietotājam rada jebkurš dizainparaugs, kas ir darīts pieejams sabiedrībai, šādos gadījumos:
- a) attiecībā uz neregistrētu Kopienas dizainparaugu, līdz tam datumam, kad dizainparaugs, kura aizsardzību pieprasa, ir pirmo reizi darīts pieejams sabiedrībai;
 - b) attiecībā uz reģistrētu Kopienas dizainparaugu, līdz tam datumam, kad ir aizpildīts reģistrācijas pieteikums, vai, ja attiecinā prioritāti, pirms prioritātes datuma.

2. Novērtējot individuālo būtību [raksturu], ņem vērā dizainparauga autora radošo pieeju [brīvību], izveidojot dizainparaugu.”

- 27 No šīs tiesību normas izriet, ka Kopienas dizainparauga individuālā rakstura vērtējums būtībā ir jāveic četros posmos, kuros tiek noteikta, pirmkārt, nozare, kurā ietilpst ražojumi, kuros ir paredzēts iekļaut dizainparaugu vai kuriem ir paredzēts izmantot dizainparaugu, otrkārt, minēto ražojumu informēts lietotājs atbilstoši šo ražojumu mērķim un, ņemot vērā šo informēto lietotāju, agrākais zinātibas līmenis, kā arī uzmanības līmenis, tieši salīdzinot dizainparaugus (ja tas iespējams), treškārt, autora brīvības pakāpe dizainparauga izstrādē un, ceturtkārt, attiecīgo dizainparaugu salīdzinājuma rezultāts, ņemot vērā konkrēto nozari, autora radošās brīvības pakāpi un kopējos iesaļidus, ko informētam lietotājam rada apstrīdētais dizainparaugs un ikviens agrāks dizainparaugs, kas darīts pieejams sabiedrībai. Dizainparauga individuālā rakstura vērtējuma, kā arī tā novitātes vērtējuma atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 5. pantam priekšnosacījums ir tas, ka tiek pierādīta jebkāda dizainparauga, kas norādīts apstrīdētā dizainparauga spēkā neesamības pamatojumam, izpaušanas sabiedrībai esamība un agrākais raksturs (spriedums, 2013. gada 7. novembris, *Budziewska/ITSB – Puma* (Lecošs kaķu dzimtas dzīvnieks), T-666/11, nav publicēts, EU:T:2013:584, 21. punkts).
- 28 Līdz ar to no Regulas Nr. 6/2002 6. panta 1. punkta b) apakšpunkta, kā arī no pastāvīgās judikatūras izriet, ka dizainparauga individuālā rakstura vērtējums ir atkarīgs no kopējā iesaļida, ko tas rada informētam lietotājam (šajā ziņā skat. spriedumus, 2010. gada 22. jūnijs, *Shenzhen Taiden/ITSB – Bosch Security Systems* (Sakaru iekārtas), T-153/08, EU:T:2010:248, 17. punkts, un 2013. gada 25. oktobris, *Merlin u.c./ITSB – Dusyma* (Spēle), T-231/10, nav publicēts, EU:T:2013:560, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 29 Veicot konkrētu vērtējumu attiecībā uz kopējo iesaļidu, ko rada attiecīgie dizainparaugi uz informētu lietotāju, kuram ir noteiktas zināšanas par agrāku zinātibas līmeni, ir jāņem vērā autora brīvības pakāpe apstrīdētā dizainparauga izstrādē (šajā ziņā skat. spriedumu, 2010. gada 18. marts, *Grupo Promer Mon Graphic/ITSB – PepsiCo* (Riņķveida reklāmas ražojuma attēls), T-9/07, EU:T:2010:96, 72. punkts).
- 30 Saskaņā ar judikatūru jo lielāka ir autora brīvība dizainparauga izstrādē, jo mazāk ar nelielām atšķirībām starp konfliktējošiem dizainparaugiem pietiek, lai radītu atšķirīgu kopējo iesaļidu uz informētu lietotāju. Pretēji – jo vairāk ir ierobežota autora brīvība dizainparauga izstrādē, jo ar mazākām atšķirībām starp konfliktējošiem dizainparaugiem pietiek, lai radītu atšķirīgu kopējo iesaļidu uz informētu lietotāju. Tādējādi lielāka autora brīvības pakāpe dizainparauga izstrādē pastiprina secinājumu, ka [salīdzinātie] dizainparaugi, kuri būtiski neatšķiras, rada informētam lietotājam vienādu kopējo iesaļidu (spriedums, 2011. gada 9. septembris, *Kwang Yang Motor/ITSB – Honda Giken Kogyo* (Iekšdedzes dzinējs), T-11/08, nav publicēts, EU:T:2011:447, 33. punkts).
- 31 Tomēr ir jāatgādina, ka faktors attiecībā uz autora radošo brīvību pats par sevi vien nevar noteikt dizainparauga individuālā rakstura vērtējumu, bet tas tomēr ir apstākļis, kas ir jāņem vērā šajā vērtējumā. Runa ir par faktoru, kas drīzāk ļauj niansēt apstrīdēta dizainparauga individuālā rakstura vērtējumu, nevis autonomu faktoru, kas nosaka, cik atšķirīgiem jābūt diviem dizainparaugiem, lai vienam no tiem būtu individuāls raksturs. Tāpēc faktors attiecībā uz autora radošo brīvību var pastiprināt vai, gluži pretēji, niansēt secinājumu par katra attiecīgā dizainparauga radīto kopējo iesaļidu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 10. septembris, *H&M Hennes & Mauritz/ITSB – Yves Saint Laurent* (Rokassomas), T-526/13, nav publicēts, EU:T:2015:614, 33. un 35. punkts).
- 32 Tātad dizainparaugs nevar tikt uzskatīts par agrāka dizainparauga vai oriģinālās idejas, kura tajā esot tikusi attīstīta pirmo reizi, reprodukciju (šajā ziņā skat. spriedumus, 2013. gada 6. jūnijs, *Kastenholz/ITSB – Qwatchme* (Pulksteņa ciparnīca), T-68/11, EU:T:2013:298, 71. punkts, un 2014. gada 4. februāris, *Gandia Blasco/ITSB – Sachi Premium-Outdoor Furniture* (Kubveida krēsls), T-339/12, nav publicēts, EU:T:2014:54, 40. punkts).

- 33 Visbeidzot ir jāatgādina, ka no judikatūras izriet, ka dizainparaugu radīto kopējo iespaidu salīdzinājumam ir jābūt sintētiskam un tas nevar būt ierobežots vienīgi ar analītisku līdzību un atšķirību uzskaitījuma salīdzinājumu (spriedums, 2015. gada 29. oktobris, *Roca Sanitario/ITSB – Villeroy & Boch* (Krāns ar vienu rokturi), T-334/14, nav publicēts, EU:T:2015:817, 58. punkts).
- 34 Ņemot vērā šos principus, ir jāizvērtē vienīgā šīs prasības ietvaros izvirzītā pamata pirmā daļa.
- 35 Ir jākonstatē, ka izskatāmajā lietā lietas dalībnieki neapstrīd *Chanel* monogrammas agrāko raksturu.
- 36 Turklāt prasītāja neapšaubā to, ka apstrīdētais dizainparaugs ir 32. klasē ietilpstošs ornaments, bet apgalvo, ka Apelācijas padome nav noskaidrojusi ražojumus, uz kuriem ir paredzēts šo ornamentu izmantot.
- 37 Turklāt starp lietas dalībniekiem nav strīda un tas tika apstiprināts tiesas sēdē, ka izskatāmajā lietā informētu lietotāju var definēt gan kā profesionāli, gan kā galalietotāju.
- 38 Lietas dalībnieki ir arī vienisprātis par to, ka apstrīdētā dizainparauga autoram tā izstrādei bija plaša brīvība.
- 39 Līdz ar to saistībā ar Apelācijas padomes veikto apstrīdētā dizainparauga individuālā rakstura analīzi ir jāizvērtē, vai tā nav pieļāvusi kļūdu, pirmkārt, nosakot ražojuma, uz kura ir paredzēts dizainparaugu izmantot, raksturu un, otrkārt, salīdzinot kopējo iespaidu, ko informētam lietotājam rada konfliktējošie dizainparaugi.

Par ražojuma, uz kura dizainparaugs tiek izmantots, raksturu

- 40 Izskatāmajā lietā prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā nav identificēts, lai gan tas bija jāveic, ražojums, uz kura ir paredzēts izmantot apstrīdēto dizainparaugu.
- 41 Lai noteiktu ražojumu, kurā apstrīdēto dizainparaugu ir domāts ietvert vai izmantot, ir jāņem vērā ar to saistītā norāde minētā dizainparauga reģistrācijas pieteikumā un arī vajadzības gadījumā pats dizainparaugs, ciktāl tas sniedz precizējumus attiecībā uz ražojuma raksturu, izmantojumu vai funkciju (spriedums, 2010. gada 18. marts, Riņķveida reklāmas ražojuma attēls, T-9/07, EU:T:2010:96, 56. punkts).
- 42 Vispirms ir jāatgādina, ka dizainparaugs var tikt reģistrēts kā ornaments, kā tas ir bijis lietā, kurā pasludināts 2013. gada 7. novembra spriedums *Lecošs kaķu dzimtas dzīvnieks* (T-666/11, nav publicēts, EU:T:2013:584) un kura attiecās uz dizainparaugu, kas reģistrēts kā 32. klasē ietilpstoša firmas zīme.
- 43 Izskatāmajā lietā apstrīdētais dizainparaugs nesniedz informāciju par tā izmantojumu vai funkciju. Turklāt atšķirībā no lietas, kurā pasludināts 2013. gada 7. novembra spriedums (*Lecošs kaķu dzimtas dzīvnieks*, T-666/11, nav publicēts, EU:T:2013:584), kas minēts iepriekš 42. punktā, un kurā attiecīgie dizainparaugi vispārēji bija saistīti ar apģērbu un sporta aprīkojuma nozari, izskatāmajā lietā *Chanel* monogramma ir reģistrēta saistībā ar ļoti lielu skaitu ražojumu un apstrīdētais dizainparaugs ir reģistrēts kā ornaments bez nekāda precizējuma par ražojumiem, uz kuriem ir paredzēts to izmantot. No tā izriet, ka izskatāmajā lietā nebija iespējams noteikt to ražojumu nozari, kuros apstrīdēto dizainparaugu ir domāts ietvert vai izmantot, nedz arī salīdzināt to ar *Chanel* monogrammas nozari.
- 44 Līdz ar to Apelācijas padome pamatoti nolēma, ka ražojums, kurā ir paredzēts izmantot apstrīdēto dizainparaugu, ir ornaments, ko lietas dalībnieki neapstrīd. Pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, Apelāciju padomei nebija jāidentificē ražojums, uz kura ir paredzēts šo ornamentu izmantot.

45 Tātad šis secinājums ir jāņem vērā, salīdzinot kopējo iespaidu, ko informētam lietotājam rada konfliktējošie dizainparaugi.

Par konfliktējošo dizainparaugu radīto kopējo iespaidu salīdzinājumu

46 Prasītāja it īpaši apgalvo, ka Apelācijas padome kļūdaini, nesniedzot pietiekamu pamatojumu, ir konstatējusi, ka konfliktējošie dizainparaugi rada atšķirīgu kopējo iespaidu, neraugoties uz autora plašo brīvību, neņemot vērā sniegtos pierādījumus, ar kuriem tiek pierādīts, ka konfliktējošie dizainparaugi tiek izmantoti uz īstām precēm, kā arī to, ka starp šiem dizainparaugiem ir vienīgi minimālas atšķirības.

47 *EUIPO* uzskata, ka Apelācijas padome pamatoti ir uzskatījusi, ka konfliktējošie dizainparaugi rada atšķirīgu kopējo iespaidu, neatstājot neievērotu autora plašo brīvību. Turklāt tas lūdz atzīt dažu pierādījumu un argumenta par nepieciešamību ņemt vērā tirgotos ražojumus, kas pirmo reizi ir iesniegti Vispārējā tiesā, nepieņemamību.

48 Ir taisnība, ka prasītāja Vispārējā tiesā ir iesniegusi saulesbrīļu fotoattēlus preču, uz kurām ir izmantots apstrīdētais dizainparaugs, no vienas puses, un *Chanel* monogramma, no otras puses, salīdzinājumam, lai ilustrētu faktiski tirgotos ražojumus ar konfliktējošajiem dizainparaugiem, kas administratīvajā posmā iesniegti nolūkā pamatot [pamata] daļu, kura saistīta ar apstrīdētā dizainparauga novitātes neesamību, nevis šī pamata daļas pamatojumam. Ir arī taisnība, ka prasītāja pirmo reizi prasības pieteikumā un tiesas sēdes laikā Vispārējā tiesā ir iesniegusi citus fotoattēlus, lai ilustrētu apstrīdētā dizainparauga izmantošanu uz tirgotajiem ražojumiem, kā arī argumentu par nepieciešamību ņemt vērā tirgotos ražojumus.

49 Vispirms ir jānorāda, ka šie 48. punktā minētie dokumenti un arguments, kas pirmo reizi ir iesniegti Vispārējā tiesā, nevar tikt ņemti vērā. Proti, prasības izskatīšana Vispārējā tiesā ir vērsta uz to, lai pārbaudītu *EUIPO* apelācijas padomju lēmumu tiesiskumu Regulas Nr. 6/2002 61. panta izpratnē, un tāpēc Vispārējai tiesai nav atkārtoti jāpārbauda faktiskie apstākļi, pamatojoties uz dokumentiem, kurus pirmo reizi iesniedz minētajai tiesai. Tāpēc iepriekš minētie dokumenti ir jānoraida, nepārbaudot to pierādījuma spēku (šajā ziņā un pēc analogijas skat. spriedumus, 2010. gads 18. marts, *Rinķveida reklāmas ražojuma attēls*, T-9/07, EU:T:2010:96, 24. punkts, un 2012. gada 13. novembris, *Antrax It /ITSB – THC* (Apkures radiatori), T-83/11 un T-84/11, EU:T:2012:592, 28. punkts).

50 Turklāt, kas attiecas uz saulesbrīļu fotoattēliem, kuri ir iesniegti jau *EUIPO*, ir jākonstatē, ka katrā ziņā šos fotoattēlus var ņemt vērā vienīgi kā piemēru vienam iespējamam apstrīdētā dizainparauga izmantošanas veidam, un tas attiecas arī uz konfliktējošo dizainparaugu orientāciju vai izmēru to izmantošanas laikā, un līdz ar to tos nevar uzskatīt par atskaites punktu (šajā ziņā skat. spriedumus, 2013. gada 7. novembris, *Lecošs kaķu dzimtas dzīvnieks*, T-666/11, nav publicēts, EU:T:2013:584, 30. punkts, un 2015. gada 29. oktobris, *Krāns ar vienu rokturi*, T-334/14, nav publicēts, EU:T:2015:817, 78. punkts). Šis konstatējums ir apstiprināts ar to, ka izskatāmajā lietā apstrīdētajā dizainparaugā ir attēlots 32. klasē ietilpstošs ornaments, kurš var tikt izmantots daudzos ražojumos.

51 Turklāt apstrīdētā dizainparauga orientācijas variācijas ir pierādītas procesā Apelācijas padomē ar konfliktējošo dizainparaugu pārklājošos attēlu. Gan atbildes rakstā, gan tiesas sēdē *EUIPO* apstiprināja, ka Apelācijas padome ir ņēmusi vērā šo izmantošanas iespēju.

52 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar judikatūru, nosakot kopējo iespaidu, ir obligāti jāņem vērā arī attiecīgā ražojuma izmantošanas veids, it īpaši atkarībā no darbībām, kas ar to tiek veiktas šajā ziņā (šajā ziņā skat. spriedumu, 2010. gada 22. jūnijs, *Sakaru iekārtas*, T-153/08, EU:T:2010:248, 66. punkts).

- 53 Izskatāmajā lietā, veicot konkrētu kopējo iespaidu salīdzinājuma analīzi, Apelācijas padome, pieļaujot autora plašo brīvību, nolēma, ka konfliktējošie apzīmējumi informētājam lietotājam rada atšķirīgu kopējo iespaidu. Šajā ziņā tā galvenokārt ir balstījusies uz atšķirībām starp konfliktējošo dizainparaugu centrālajām daļām. Tās ieskatā, it īpaši, pirmkārt, apstrīdēto dizainparaugu veidojot “divi apgriezti “3””, turpretī *Chanel* monogrammu veidojot “divi apgriezti “C””. Otrkārt, apstrīdētajā dizainparaugā esot attēlots horizontāls mezgls, kura gali ir smaili un tā līnija ir nedaudz biezāka, turpretī *Chanel* monogrammas centrā ir redzama vertikāla ovāla sprauga ar smailiem galiem. Treškārt, attiecībā uz apstrīdēto dizainparaugu tika novērota analogija ar bezgalības simbolu un attiecībā uz *Chanel* monogrammu – elipse.
- 54 Kā izriet no apstrīdētā lēmuma, Apelācijas padome ir vienīgi norādījusi, ka, neraugoties uz autora plašo brīvību, atšķirības konfliktējošo dizainparaugu centrālajā daļā, kā tās ir aprakstītas iepriekš 53. punktā, esot pamatīpašība, ko iegūmē informēts lietotājs.
- 55 Taču izskatāmajā lietā ir jākonstatē, ka agrākajā dizainparaugā ir ievērojamas līdzības ar apstrīdēto dizainparaugu. Tas zināmā mērā var tikt uztverts kā veidojums, saistībā ar kuru iedvesma ir nākusi no *Chanel* monogrammas idejas, vēl jo vairāk tādēļ, ka apstrīdētā dizainparauga izvēle nekādā ziņā nebija ierobežota ar jebkādiem apsvērumiem un ka tā autors nav pietiekami diferencējis minēto dizainparaugu no *Chanel* monogrammas. Līdz ar to ir jāuzskata, ka informēts lietotājs, lai noteiktu, vai tie rada atšķirīgu kopējo iespaidu, konfliktējošos dizainparaugus uztvers vispārēji. Lai gan abi dizainparaugi ietver atšķirības to centrālajās daļās, tomēr ir jākonstatē, ka kopējas iespaids neatšķiras, jo ārējās daļas, kuras būtiski nosaka to kontūras un konfliktējošo dizainparaugu radīto kopējo iespaidu, ir ļoti līdzīgas un gandrīz identiskas. Turklāt centrālās daļas, pat ja tajās ir dažas atšķirības, abas veido līdzīgas ovālas formas, kuras dizainparaugu kopējā iespaidā izplūst. It īpaši apstrīdētā dizainparauga centrālo daļu veido divas elipses, kuras līdzinās vienai elipsei, kas ir novērojama *Chanel* monogrammā. Šīs atšķirības vēl jo mazāk var atklāt informēts lietotājs, jo apstrīdēto dizainparaugu ir iespējams izmantot, par 90 grādiem mainot tā orientāciju un dažādos izmēros.
- 56 Ņemot vērā konfliktējošo dizainparaugu līdzības, izstrādes plašā brīvība, piemērojot judikatūru, var vienīgi pastiprināt minēto dizainparaugu radītā atšķirīgā kopējā iespaids neesamību, vēl jo vairāk tādēļ, ka atšķirības var tikt atklātas vienīgi, salīdzinot tieši, ko ne vienmēr ir iespējams veikt nekavējoties (šajā ziņā skat. spriedumu, 2011. gada 20. oktobris, *PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic*, C-281/10 P, EU:C:2011:679, 55. punkts).
- 57 Tāpat ir jānorāda, ka izskatāmajā lietā nav konstatēts neviens ierobežojums, kurš būtu saistīts ar īpašībām, ko nosaka ornamenta vai ornamenta sastāvdaļas tehniskā funkcija, vai arī ornamentam piemērojamas juridiskas prasības (šajā ziņā skat. spriedumu, 2011. gada 9. septembris, Iekšdedzes dzinējs, T-11/08, nav publicēts, EU:T:2011:447, 32. punkts).
- 58 Visbeidzot ir jāatgādina, ka apstrīdētais dizainparaugs ir 32. klasē ietilpstošs ornaments un ka šādu ornamentu var izmantot uz plaša ražojumu klāsta, kas padara par gandrīz neiespējamu iepriekš noteikt tā pielietojumu. Līdz ar to šis apstāklis pastiprina nepieciešamību pēc konfliktējošo dizainparaugu radīto kopējo iespaidu rūpīgas analīzes.
- 59 Tādējādi, ņemot vērā apstrīdētā dizainparauga autora plašo brīvību tā izstrādē un plašās brīvības minētā dizainparauga pielietojumā uz dažādiem ražojumiem esamību, atšķirības starp konfliktējošajiem dizainparaugiem nevar radīt informētājam lietotājam atšķirīgu kopējo iespaidu.
- 60 No tā izriet, ka Apelācijas padome kļūdaini ir uzskatījusi, ka apstrīdētajam dizainparaugam ir individuāls raksturs salīdzinājumā ar *Chanel* monogrammu.
- 61 Līdz ar to vienīgā pamata pirmā daļa attiecībā uz Regulas Nr. 6/2002 6. panta pārkāpumu ir apmierināma.

- 62 Nav nepieciešams izskatīt vienīgā pamata otro daļu, jo Regulas Nr. 6/2002 4. panta 1. punktā ir paredzēts, ka dizainparauga aizsardzība tiek nodrošināta vienīgi tad, ja tas ir vienlaicīgi jauns un tam ir individuāls raksturs.
- 63 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 64 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā *EUIPO* spriedums galvenokārt ir nelabvēlīgs, tam ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus atbilstoši prasītājas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

- 1) **atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (*EUIPO*) Apelācijas trešās padomes 2015. gada 18. novembra lēmumu lietā R 2346/2014-3;**
- 2) **pārējā daļā prasību noraidīt;**
- 3) *EUIPO* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Kanninen

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Reine

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2017. gada 18. jūlijā.

[Paraksti]